

ایران

صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی
مدیرمسئول: مهدی شفیعی
سرمدیر: جواد دلیری

آذان ظهر ۱۳/۱۰ | آذان مغرب ۲۰/۴۲ | نیمه شب شرعی ۰۱/۱۹ | آذان صبح فردا ۴/۱۶ | طلوع آفتاب فردا ۵/۵۹

امام علی علیه‌السلام: خوش اخلاقی در سه چیز است: دوری کردن از حرام، طلب حلال و فراهم آوردن آسایش و رفاه برای خانواده.

سخن روز

بحارالانوار، ج ۷۱، ص ۳۹۴، ح ۶۳

نگاره

کیان رادیویان

افسانه ارز دیجیتال

هنرمندان در فضای مجازی

شب گذشته با پیروزی تیم ایتالیا بر انگلیس، هنرمندان زیادی با خوشحالی این پیروزی را تبریک گفتند و پرچم ایتالیا را در صفحه خود قرار دادند. از سوی دیگر به نظر می‌رسد که هنرمندان عرصه موسیقی هرچه در عرصه واقعی به دلیل شرایط کرونا ترجیح داده‌اند که کار نکنند اما در فضای مجازی حسابی فعال هستند و خبرهایی از فعالیت‌های خود می‌دهند.

چهره‌ها

کیهان کلهر در صفحه خود دو خبر بدون شرح آورده است. اولین خبر مربوط به کنسرت این آهنگساز و نوازنده کمانچه با همراهی بهنام سامانی، نوازنده سازهای کوبه‌ای است که در چهاردهم جولای (۲۳ تیر) در ساعت ۱۸ برگزار می‌شود. این کنسرت در fondazione ciorgio cini ونیز ایتالیا برگزار می‌شود. همچنین او از کنسرت آنلاین خود و اردال ارزنجان، نوازنده باغلاما و موسیقیدان اهل کشور ترکیه خبر داده است: «اطلاعات تکمیلی بزودی اعلام خواهد شد».

در صفحه رسمی **جواد مجابی**، شاعر، داستان‌نویس، طنزپرداز، منتقد ادبی، روزنامه‌نگار و نقاش معاصر خبر جالبی منتشر شده که دوشنبه و پنجشنبه هر هفته، جواد مجابی یکی از آثارش را برای شما می‌خواند. روز گذشته او قسمتی از کتاب «روزگار هنرمند ما» را با همکاری مرتضی بمانی برای مخاطبان خواند: «به گمان من، موسیقی الفبای ذهن های عالی است، غزل ها و قصاید شاعران بزرگ ما از رودکی تا سعدی پر است از توصیف طبیعتی آذین یافته با رامش و آرامش بهار و شادخواری و خنیا. در این میان مولوی بی سماع و مطرب شی به روز نمی‌آورده و روزگار خونریز عصرش را جز با گذران زمزمه ساز به وقتی خوش، تحمل نمی‌توانسته است».

جوابی برای حاشیه

چندی پیش خبری از اقامت **محمد معتمدی** در خارج از ایران منتشر شد، او با انتشار دو ویدیو در صفحه شخصی اینستاگرام خود، به این موضوع جواب داد. ویدیوی اول او با ذکر تاریخ ۲۰ تیرماه ۱۴۰۰ در باغ فردوس تهران که نزدیک خانه او هم هست نشان داد که همچنان در ایران است. او در این پست نوشت: «سلام به روی ماه همگی. مراقب سلامتی تون باشید.» و بهانه انتشار پست بعدی تدریس هنرمند تار امیر احدی در آموزشگاه شخصی‌اش بود: «با آرزوی موفقیت برای ایشان و هنرجویان خوب‌شان.» که این پست هم تأییدی برای حضور او در ایران بود.

لیلی گلستان مترجم هم در صفحه نشر نیماژ از کتاب «اول شخص مفرد» نوشته موراکامی با ترجمه شیوا مقابلو نوشته است: «شیوا جان، این کار موراکامی را خیلی دوست داشتم، بخصوص با این ترجمه شسته رفته شما، داستان‌ها یکی از یکی جذاب‌تر بود.»

علی قصصری هم در کنار آرامگاه استاد پرویز مشکاتیان به نواختن تار پرداخته است و در ادامه پروژه‌های تار ایرانی به تربت جام رفته است. او در صفحه اینستاگرام خود نوشته است: «تربت جام شهر دوتار است. زندگی در تربت جام با دوتا هویت پیدا می‌کند».

علی دهباشی هم در صفحه اینستاگرام خود خبر داده که به مناسبت انتشار مجموعه سه جلدی «دانشنامه مازندران» از

عزت‌الله مهرآوران بازیگر تئاتر و سینما با انتشار عکسی از رضا یزدانی، از بازی خود در سریال «زن زندگی و مرد زندگی» خبر داد: «من و رضا یزدانی بازیگری کارآموخته و پربار از تجربه بازیگری. تئاتر در کارنامه‌اش درخشان و به‌یاد ماندنی است. بسیار متعهد به کارش و آراسته به جلوات انسانی و فرهیخته و انساندوست است. با رضا در سریال «زن زندگی و مرد زنگی» به کارگردانی مسعود شاه‌محمدی همکاری دارم... از این بابت کلی شادم‌ام.»

مرضیه برومند: بهتر است تعادل داشته باشیم

این کارهم مثل بقیه کارهای من لحن خودم را دارد. لحن من تلخ نیست. گرچه ممکن است از مسائل تلخ صحبت کنم ولی آن را تلخ بیان نمی‌کنم. در همه کارهایم تلخی‌ها در زیر لایه‌های کار وجود دارد ولی آن را درشت نمی‌کنم. نمی‌خواهم بیننده را بیش از این ناراحت کنم. فکرمی کنم بهتر است او بپنجد؛ البته نه خنده غش غش، ولی لبخندی بزند و تفکر کند. این برایم نتیجه‌بخش‌تر از آن است که واکنش شدید او را برانگیزم یعنی اشکش را در بیابورم یا اینکه غش غش بخند انمش و بعد به سرعت فروامش کند. معتقدم بهتر است تعادل داشته باشیم. این کار هم مانند دیگر کار های من درباره مسائل اجتماعی است که بی‌نهایت می‌توان درباره آن حرف زد و قسه گفت.

بخشی از گفت‌وگوی این کارگردان با ایسنا درباره مجموعه «مجمع مسکونی کلیله و دمنه» که قرار است از فیلم‌نت پخش شود.

به احترام صادق سمیعی ، ناشی فرهنگ مدار که به تازگی درگذشت

دیگران را باید با او سنجید

یادداشت

۱۳۲۳ - ۱۴۰۰)

نوشتن درباره او در زمان حیاتش کاری بود مشکل و حالا مشکل‌تر شده است. در آن زمان خود او مانع می‌شد و اکنون داغ فراق اوست که به این آسانی رهایمان نخواهد کرد.

۳۳ سال گذشت. اول با آشنایی آغاز شد و بعد به همکاری رسید و در ۱۰ سال گذشته به دوستی پایدار و فاخر و محترمی انجامید که همچون سرمایه‌ای کلان در همه‌جا، پشتوانه‌ای همیشه قابل اطمینان بود. آقای سمیعی عزیز و گرامی (با نام کامل صادق رحمت سمیعی، که به واقع معرف شخصیت اوست) مردی حاوی صفات عالی و ممتاز بود که با در نظر گرفتن خصوصیات موروثی و اکتسابی‌اش؛ گمان می‌رفت که تا یک قرن زندگی کند و تا آخرین روزها هم منبع انرژی و تلاش و امید و انگیزه و زمینه‌کار باشد. مجموعه این خصوصیات از او انسانی ساخته بود که اگر نگوییم بی‌نظیر، می‌توانیم با اطمینان بگوییم کم‌نظیر بود. زمینه و زمانه ما در حال حاضر و شاید آینده، برای پروارندن چنین انسان‌هایی، کمترین شرایط مساعد را هم ندارد.

در این یادداشت، نه مجالی برای پرداختن (حتی فهرست‌وار) به ابعاد متنوع شخصیت و زندگی اوست و نه اندوه سنگین درگذشت ناگهانی‌اش، اجازه می‌دهد. من با ایشان در ساختمان کتابسرا؛ تنها در زمینه کتاب‌های مربوط به هنر و بویژه موسیقی همراه بودم و با گاهی کتابی را به فرموده او ویراستاری می‌کردم. اگر قرار باشد

مروری بر دفتر شعر «و چای دغدغه عاشقانه خوبی است»/ حسن صادقی‌پناه/ نشر چشمه

جان‌نویسی‌ها و جهان‌نویسی‌ها

پیاده رو

نخستین معارفه شاعر با جمعیت مخاطب‌خویش می‌تواندسروشت‌آفرین باشد. شناخت دودارو شاعر که گاه بواسطه استقبال از یک اثر دست می‌دهد، با انتشار مجموعه مستقل، شکلی دیگر پیدا می‌کند و مخاطب پیوسته به‌دنبال شاعری چشم می‌چرخاند که در شعر، از آوازیسته است و به آنچه اقتاع ادبی و التذاذ هنری نام دارد؛ دست پیدا کرده‌است. انتشار مجموعه غزل «و چای دغدغه عاشقانه خوبی است» نخستین مجموعه شعر «حسن صادقی‌پناه» حکایت همین دورآشنایی با شاعر و توقع استمرار مخاطب با اوست. صادقی‌پناه از پیشنهاد دهندگان غزل دهه هفتاد است. پیشنهادی که پای بهره‌مندی شعر از دیگر هنرها را به غزل باز کرد و مؤلفه‌های زیست مدرن انسان، منتهوانه در متن این کهن شکل شعر فارسی به کار گرفته شد. طرح خرده‌روایت‌های شاعرانه از جهان فردی و جامعه معاصر از مؤلفه‌های متمایز این پیشنهاد محسوب می‌شود. این پیشنهاد، آگاهانه‌دگرذیسی غزل را که از پس شاعرانی همچون مسبین بهبهانی و حسین منزوی، نودز پرنگ و منوچهر نیستانی شروع شده بود ادامه داد و عنوان غزل دهه هفتاد را برای خود برگزید. این تمایز به مانند هر تغییر دیگری موافقان و مخالفانی داشت اما آنچه به فراگیری و تعمیم آن در بدنه شعر امروز کمک کرد؛ هم اشراف شاعرانی همچون حسن صادقی‌پناه از زیست غزل و پرمیایی در حوزه ادبیات کلاسیک است و هم متأثر از هم‌فازانی هنری جمعی است که به حلقه غزل کرج مشهور شد و شاعرانی همچون محمدرضا حاج‌رستم‌بگلو، مجید معارف‌وند، محمدمسعود میرزایی، سیدرضا محمدی و هادی خوانساری در تکمیل این پیشنهاد کوشا بودند. در این مجموعه؛ که با عنوان «اما بلند و همیشه غزل»

دغدغه عاشقانه خورشید و حسن صادقی‌پناه

به «حسن منزوی» تقدیم شده؛ مؤلف با جان‌نویسی‌های عاشقانه از بلیه‌های انسان در عصر نوشدگی‌ها و ره‌اشگی‌ها روایت کرده‌است. صادقی‌پناه در این مجموعه، بشدت از وجه نیمایی شعر سود برده و کشیده‌است که مغلوب حرکت فورانی مؤلفه‌های نامنطبق تنوری‌های وارداتی با ادبیات فارسی نشود. استقبال از این اثر و تجدید چاپ‌های آن گواه انتخاب درست مؤلف و استمرار چشمداشت مخاطبان به غزل فارسی است. با مرور غزلی از این دفتر، مخاطب را به مطالعه آن تعارف می‌کنم:

برقص عطر زنت را بریز در گل‌ها/ که باز خون بجعد از گلیو بلیل‌ها/ دلم گرفت ز نظم جهان، برقص برقص / برقص تا که بریزد به هم تعادل‌ها/ خبر ز سوختن من در آتش تن توست/ نمی‌دهند خبر غیر از این تقال/ دو تا شال – مبارع منثوی در باد- / دو قوس ابرو – سرچشمه تغزل‌ها- / دو چشم قهوه‌ای – آمیزه مخدرها- / شکسته روی دلب شیشه شیشه الک‌ها/ بهشت پیرهن‌ت بود و آتش دوتار/ دو گونه بود – دو خورشید- زیر کاکل‌ها/ شکفته و به روی من دو تا دوتا دوزخ/ شکسته پشت سر من یکی یکی پل‌ها

عکس نوشت

سی‌وسه پل یا پل‌الله وردی‌خان در ۱۵دی ۱۳۱۰ثبت ملی شد. ساخت پل همزمان با حکومت شاه عباس صفوی روی راینده رود شهر اصفهان ۳۳ دانه، ۲۹۵متر طول و ۱۴ متر عرض، زیر نظر الله‌وردی‌خان اوندیلاده و با معماری استاد حسین بنا اصفهانی انجام گرفت. راینده رود این روزها لاج خوبی دارد، چرا که آب راینده رود اصفهان به مدت ۱۰ روز جاری خواهد بود. ایسنا، گزارش تصویری از جاری شدن آب و شادی مردم گذاشته است.

صادق هدایت

فقط با سایه خودم خوب می‌توانم حرف بزنم، اوست که مرا وادار به حرف زدن می‌کند، فقط او می‌تواند مرا بشناسد، او حتما می‌فهمد.

بوف کور
صادق هدایت

یادداشت

بی‌مهری‌ها به برنامه‌سازی بر ای کودکان

اغلب افرادی که کودک خردسال یا نوجوان در خانه دارند، مشتری پرو پا قرص شبکه‌های خارجی کودک و نوجوان هستند. منبع اصلی سرگرمی، تماشای کارتون و فیلم سینمایی شبکه‌های داخلی نیستند. با این‌که شبکه اختصاصی کودک و نوجوان هم داریم، اما خانواده‌ها و کودکان معمولاً ترجیح می‌دهند پای شبکه‌های غیرایرانی یا شبکه‌های فارسی زبان آن رو آب بنشینند. خانواده‌هایی که فیلم‌بین هستند و سینمای روز را دنبال می‌کنند دایره انتخاب وسیعی دارند تا برای کودکانشان انیمیشن‌های روز را سریع و ارزان تهیه کنند و سلیقه آنها را همسو با کودکان اروپایی و آمریکایی شکل بدهند. در چنین شرایطی، برنامه‌سازی برای کودکان جدا از عشقی که همیشه نیاز داشته، همت و انگیزه بالایی می‌خواهد. طرف شدن با موانع و رقیبان قدری که کودکان و نوجوانان ایرانی، دوستان دارند و با آنها خو گرفته‌اند سخت است. در این فضا، هر چند سال یک بار، برنامه و گروهی گل می‌کنند. فیتیله‌ای‌ها، اواخر دهه هشتاد در اوج بودند و پس از آن دیگر برنامه‌هایشان توفیق سال‌های اول فعالیت را نداشت. عمو پورنگ که پس از فیتیله‌ای‌ها دیده شد، کارش را با امیرمحمد متقیان شروع کرد و در آغاز، به‌دلیل استفاده متفاوتش از موسیقی و شعر و ساختار شاد و موزیکال برنامه‌هایش مورد توجه بود. او در فضای زنانه برنامه‌سازی تلویزیون که در سیطره خاله‌ها است، تنها عمویی است که بیش از یک دهه دوام آورده است. در سال‌های اخیر داریوش فرضیایی به عنوان مجری- بازیگر با احمد درویشعلی‌پور و محمد درویشعلی‌پورهمکاری کرده است. کارهای این گروه، متنوع و جذاب است. کارهایی پربازیکر، مبتنی بر قصه و خیال پردازی، با گریم و صحنه‌آرایی جذاب و ملول از موسیقی و ترانه که البته همراه با پیام‌های اخلاقی و آموزشی غیر مستقیم است.

یکی از آفت‌های برنامه‌سازی برای کودکان این است که

چرند و پرند، نشر به طنز صبحگاهی در رادیو

«چرند و پرند» مجموعه طنز جدیدی است که هر هفته شنبه تا چهارشنبه ساعت ۷ تا ۸ صبح از رادیو نمایش روی موج افام، ردیف ۱۰۷.۵ مگاهرتز پخش می‌شود. این برنامه ترکیب قشنگی است که قطعات طنز انتقادی را در قالب چرند و پرند تقدیم مردم می‌کند.

این مجموعه طنز نمایشی صبحگاهی با برداشتی آزاد از «چرند و پرند» زنده یاد علی اکبر دهخدا طراحی و تنظیم شده است. باید بگوییم که طرح اولیه این کار با این نیت شکل گرفت که بتوان شخصیت‌های کتاب «چرند و پرند» دهخدا را در نمایش رادیویی زنده کنیم و در عین حال برداشتی آزاد و به روز از آن داشته باشیم.

شخصیت‌های این مجموعه نمایشی تلفیقی از شخصیت‌های سنتی و قدیمی است که با خبرها و اتفاقات روز در یک نشریه طنز صبحگاهی به اسم «چرند و پرند» شروع به کار می‌کنند. در این نمایش سعی شده خبرهای داغ روز با نگاهی نقادانه و طنزانه ارائه شود، به‌گونه‌ای که از هزل و هجو فاصله گرفته و با طنز فاخر آنچه که متناسب با شرایط مردم جامعه است، تقدیم شوندگان کنیم. این برنامه تولید گروه برنامه‌های مستند و ترکیبی نمایشی «کلبه عموپورنگ» نمونه تازه برنامه‌ای که داریوش فرضیایی بازیگران و احمد درویشعلی‌پور کارگردانش است، یک مجموعه جذاب و مفرح برای کودکان و نوجوانان است. بیش از هر چیز، تنوع گریم و لباس بازیگرها به چشم می‌آید که در «محله گل و بلبل» هم دیده بودیم اما این بار، همه چیز حرفه‌ای‌تر و شسته رفته‌تر است. تلاش برای آنکه دنیای کودکان خیال‌انگیز و رنگارنگ باشد در کارهای درویشعلی‌پور دیده می‌شود و این امتیاز بزرگی است. شاید تجربه‌هایی که این تیم انجام می‌دهد در تلویزیون‌های دنیا انجام شده باشد اما در ایران، کمتر برنامه‌سازی فراتر از یک دکور ساده و چند عروسک و راج بی‌مزه رفته و سیر برنامه‌سازی ضعیف و تکراری شده است. درویشعلی‌پور با استفاده از دنیای حیوانات و با خلق شخصیت‌های جذاب (گریه با بازی کمند امیرسلیمانی، کرم با بازی سپید امیر سلیمانی و...) وارد حیطه‌ای شده که برای مخاطب کودک تازگی دارد.

برنامه‌سازی برای کودکان مثل برنامه‌سازی در اغلب رشته‌ها، سیر نزولی داشته است. به همین دلیل باید به تلاش تیم‌هایی که می‌کوشند استانداردهایی را که خود بنا گذاشته‌اند حفظ کرده و بار، تازگی و نوآوری را به کارشان بیاورند، ارزش گذاشت. تیم فرضیایی، درویشعلی‌پورا و مسلم آقاچان‌زاده (تهیه‌کننده) چند سال است جای خالی رنگ، خیال پردازی و روایتگری را در برنامه‌های کودک و نوجوان پر کرده‌اند. به این تاش، باید دست مریزاد گفت.

عکس نوشت

سی‌وسه پل یا پل‌الله وردی‌خان در ۱۵دی ۱۳۱۰ثبت ملی شد. ساخت پل همزمان با حکومت شاه عباس صفوی روی راینده رود شهر اصفهان ۳۳ دانه، ۲۹۵متر طول و ۱۴ متر عرض، زیر نظر الله‌وردی‌خان اوندیلاده و با معماری استاد حسین بنا اصفهانی انجام گرفت. راینده رود این روزها لاج خوبی دارد، چرا که آب راینده رود اصفهان به مدت ۱۰ روز جاری خواهد بود. ایسنا، گزارش تصویری از جاری شدن آب و شادی مردم گذاشته است.

عکس نوشت

سی‌وسه پل یا پل‌الله وردی‌خان در ۱۵دی ۱۳۱۰ثبت ملی شد. ساخت پل همزمان با حکومت شاه عباس صفوی روی راینده رود شهر اصفهان ۳۳ دانه، ۲۹۵متر طول و ۱۴ متر عرض، زیر نظر الله‌وردی‌خان اوندیلاده و با معماری استاد حسین بنا اصفهانی انجام گرفت. راینده رود این روزها لاج خوبی دارد، چرا که آب راینده رود اصفهان به مدت ۱۰ روز جاری خواهد بود. ایسنا، گزارش تصویری از جاری شدن آب و شادی مردم گذاشته است.